Lietas Nr. C34054115
Lietas arhīva Nr. C-0541-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2015.gada 7.decembrī

Saldus rajona tiesa
tiesnese Selga Lapejeva,
ar tiesas sēdes sekretāri Gintu Ansbergu,
piedaloties prasītāja /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei /pers.B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret VAS "Privatizācijas aģentūra" ar trešo personu Finanšu ministriju par īpašumtiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs/pers. A/ cēlis tiesā prasību pret VAS "Privatizācijas aģentūra" ar trešo personu Finanšu ministriju par īpašumtiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs ir tiesisks valdītājs zemesgrāmatā neierakstītam nekustamajam īpašumam – dzīvojamai mājai ar kadastra apzīmējumu /numurs A/un saimniecības ēkai ar kadastra apzīmējumu /numurs B/adresē /adrese A/ (turpmāk – Īpašums), ko apliecina Valsts zemes dienesta 2015.gada 1.jūnija izziņa Nr.9-01/457170-1/1.

Prasītājs Īpašumu ieguvis Civillikuma 1007.panta 1.punktā noteiktajā veidā – ar pieaugumu – ēku uzcelšanu, esot sevišķā, šādu īpašuma tiesību iegūšanas veidu prasītājam atļaujošā tiesiskā attiecībā ar zemes īpašnieku (atbilstoši Civillikuma 969.panta nosacījumiem) uz zemes, kas ar Saldus pilsētas Zemes komisijas 1996.gada 25.septembra lēmumu piešķirta prasītājam par samaksu 1200 m^2 platībā individuālās dzīvojamās apbūves uzturēšanai. Ar Saldus rajona DDP izpildu komitejas 1971.gada 23.marta rīkojumu Nr.49-r, prasītājam apstiprinātas dzīvojamās mājas /adrese/ būvniecības tiesības.

Kā to apliecina 1966.gada 15.septembra rēķins Nr.576, izstrādātie projekti būvju celtniecībai un inventarizācijas plāns, prasītājs Īpašumu valdījis jau kopš Īpašuma būvniecības uzsākšanas. Ilgstošo valdījumu pierāda arī 1971.gada 2.aprīlī izdotā mājas grāmata un Saldus novada pašvaldības 2015.gada 20.maija izziņa Nr.4-41/2017, kas apliecina faktu, ka prasītājs Īpašumā deklarējis savu dzīvesvietu jau no 1994.gada 10.novembra.

1999.gada 24.augustā prasītājam izdota Būves tehniskās inventarizācijas lieta, tāpat 1999.gada 25.oktobrī sagatavots zemes robežu plāns.

Zemesgabals, uz kura atrodas Īpašums, piekrīt prasītājam saskaņā ar 1999.gada 17.decembrī starp prasītāju un Latvijas Hipotēku un zemes banku noslēgto līgumu par zemes izpirkšanu Nr.38/0791 par zemes gabalu /adrese/, kadastra apzīmējums /numurs C/m^2 platībā.

Ievērojot likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 3., 17. un 21.pantu Īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā prasītājam nepieciešams izpildīt minētā likuma prasības, kas nosaka, kādi dokumenti var kalpot par ēku īpašuma tiesību iegūšanas tiesiskā pamata pierādījumu. Celtās prasības ietvaros prasītājs lūdz tiesu uz aprakstīto pierādījumu pamata atzīt, ka Īpašumu ir ieguvis tiesiskā ceļā – uzceļot īpašumu (ar pieaugumu), līdz ar to, prasītājam ir tiesības prasīt Īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā uz sava vārda.

Prasītājs uzskata, ka pie šādiem apstākļiem prasītāja īpašuma tiesības uz Īpašuma iegūšanu tiesiskais pamats ir uz tiesiski iegūta valdījuma dibināts ieilgums atbilstoši Civillikuma 1024.pantā noteiktajam, ka persona, kura pēc ieilguma noteikumiem (1000.-1022.pants) labā ticībā valdījusi desmit gadu laikā nekustamu īpašumu, kurš zemesgrāmatās uz tās vārda nav ierakstīts, ir atzīstams par tādu, kas ieguvusi šo nekustamo īpašumu ar ieilgumu, un tai ir tiesība un pienākums prasīt šā iegūšanas pamata ierakstīšanu zemesgrāmatās uz sava vārda.

Kā secināms no minētā, Īpašums ir atradies nepārtrauktā prasītāja valdījumā pēc labas ticības visu laiku no brīža, kad 1996.gada 25.septembrī prasītājam piešķirts zemes gabals individuālās dzīvojamās apbūves uzturēšanai līdz šim brīdim, tātad atbilst likuma "Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 16.panta un Civillikuma 1021.panta un 1024.panta otrās daļas prasībām. Prasītājs Īpašumu valdījis kā krietns un rūpīgs saimnieks, veicis dažādus ar Īpašuma lietošanu saistītus maksājumus, tai skaitā, nekustamā īpašuma nodokli.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr.1354 "Kārtība kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 32.4.apakšpunktam par bezīpašnieka vai bezmantinieku mantu atzīta dzīvojamā māja tiek nodota VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā. Tāpēc īpašuma tiesības, apsverot jautājumu par mantas piekritību, prasītāja prasības neatzīšanas gadījumā varētu piekrist VAS "Privatizācijas aģentūra" un tā lietā pieaicināma kā atbildētāja. Tomēr prasītājs apliecina, ka šo prasību ceļ labā ticībā saskaņā ar Civillikuma 1.pantu, ar vienīgo mērķi panākt savu likumīgo īpašuma tiesību atzīšanu pār Īpašumu, un šajā sakarā nevēlas atbildētājai nodarīt nekādu kaitējumu vai izdevumus, tā vietā cerot uz atbildētājas konstruktīvu rīcību, sekmējot īpašuma tiesību sakārtošanu.

Lūdz atzīt /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvojamo māju ar kadastra apzīmējumu /numurs A/un saimniecības ēku ar kadastra apzīmējumu /numurs B/adresē /adrese A/.

Prasība pamatota ar Civillikuma 416., 998., 999., 1000., 1006., 1007., 1013., 1018., 1022., 1024.pantu, 1031.panta otro daļu, 1060., 1477.pantu, likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 17.panta 6.punktu, likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 16.pantu, Civilprocesa likuma 1., 23., 24.pantu, 29.panta pirmo daļu, 43.panta ceturto daļu, 127.panta pirmo daļu.

Atbildētāja VAS "Privatizācijas aģentūra" par prasību iesniegtajā paskaidrojumā norādījusi, ka prasība pret VAS "Privatizācijas aģentūra" nav pamatota un apmierināma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

No Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmas redzams, ka Īpašums sastāv no dzīvojamās mājas ar kadastra Nr./numurs A/un saimniecības ēkas ar kadastra Nr./numurs D/.

Prasītājs prasības pieteikumā kļūdaini secinājis, ka atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr.1354 "Kārtība, kādā

veicama valstij piekritīgas mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 32.4.apakšpunktam par bezīpašnieka vai bezmantinieku mantu atzīts dzīvokļa īpašums tiek nodots VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā.

Proti, rīcība ar valstij piekritīgo bezmantinieka mantu noteikta Ministru kabineta noteikumos, kas izdoti pamatojoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 8.panta 3.punktu.

Saskaņā ar minēto Ministru kabineta noteikumu 2.punktu pēc tam kad kļuvis izpildāms iestādes lēmums, zvērināta notāra akts vai tiesas spriedums par attiecīgās mantas konfiscēšanu, atzīšanu par bezīpašnieka, bezmantinieka [..], atbildīgā iestāde piecu darba dienu laikā papīra formā vai elektroniski paziņo Valsts ieņēmumu dienestam [..].

Valsts ieņēmumu dienests, kas pieņēmis valstij piekritīgo mantu, saskaņā ar minēto Ministru kabineta noteikumu 7.punktu ir atbildīgs par mantas neskartību un saglabāšanu no tās pieņemšanas brīža līdz realizācijai, nodošanai bez maksas vai iznīcināšanai.

Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr.1354 "Kārtība, kādā veicama valstij piekritīgas mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 32.4.apakšpunkts paredz, ka saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" vai Publiskas personas mantas atsavināšanas likumu bez maksas nodod privatizācijai vai atsavināšanai nododamās valstij piekritīgās dzīvojamās mājas [..] – attiecīgajai pašvaldībai īpašumā pamatojoties uz Ministru kabineta rīkojumu, bet, ja mēneša laikā pēc Valsts ieņēmumu dienesta informācijas saņemšanas attiecīgās pašvaldības dome nav pieņēmusi lēmumu vai atsakās pārņemt – VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā pamatojoties uz Ministru kabineta rīkojumu.

Līdz ar to pēc bezīpašnieka vai bezmantinieku mantas ņemšanas valsts uzskaitē valstij piekritīgā manta saskaņā ar Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 45.pantu vai Privatizācijas likuma pārejas noteikumu 21.punktu tiek piedāvāta attiecīgās administratīvās teritorijas pašvaldībai pārņemšanai tās īpašumā. Ja pašvaldība piekrīt pārņemt tās īpašumā valstij piekritīgo mantu, Ministru kabinets pieņem rīkojumu, saskaņā ar kuru Valsts ieņēmumu dienests nodod, bet pašvaldība pieņem bezmantinieku mantu pašvaldības īpašumā. Tādējādi VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā manta vispār nenokļūst. Tikai tad, kad attiecīgā pašvaldība, kuras teritorijā atrodas valstij piekritīgā manta, ir atteikusies to pārņemt savā īpašumā, Ministru kabinets saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr.1354 "Kārtība, kādā veicama valstij piekritīgas mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 32.4.apakšpunktu pieņem rīkojumu par valstij piekritīgās mantas nodošanu VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā.

Ņemot vērā minēto un to, ka atzīstot mantu par bezmantinieka mantu, kas piekritīga valstij, nav zināms vai manta tiks nodota pašvaldībai tās īpašumā vai VAS "Privatizācijas aģentūra" valdījumā, VAS "Privatizācijas aģentūra" uzskata, ka lietā kā trešās personas pieaicināmas Valsts ieņēmumu dienests vai Finanšu ministrija, kuru intereses var skart spriedums šajā lietā, ja prasītājam neizdosies pierādīt savu prasību.

VAS "Privatizācijas aģentūra" norāda, ka ir nepamatoti pieaicināta lietā kā atbildētāja. Īpašums neatrodas ne VAS "Privatizācijas aģentūra" īpašumā, ne valdījumā, līdz ar to uzskatāms, ka prasītāja prasība pret VAS "Privatizācijas aģentūra" nav pamatota.

Savukārt attiecībā uz prasītāja prasības pieteikumā sniegtajiem juridiskajiem argumentiem, jo īpaši attiecībā uz tiesiski iegūta valdījuma dibinātu ieilgumu atbilstoši Civillikuma 1024.pantam, nepārtraukto valdījumu pēc labas ticības, kā arī prasītāja norādīto ieilguma termiņu šajā lietā, VAS "Privatizācijas aģentūra" uzskata, ka būtu iespējams apmierināt prasītāja prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz Īpašumu, ja prasītājs šīs tiesības tiesas procesā pierādīs.

Pie tam arī judikatūrā (Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 8.februāra spriedums lietā Nr.SKC-28/2012) ir nostiprināta atziņa, ka prasība par nekustamā īpašuma tiesību atzīšanu uz ieilguma pamata vienmēr tiek vērsta pret lietas formālo īpašnieku, kurš nerealizē savas īpašnieka tiesības, ar mērķi savas (prasītāja/ieguvēja) uz ieilguma pamata iegūtās tiesības ievest zemesgrāmatā. Prasības apmierināšanas gadījumā tiesa ar savu spriedumu vienīgi konstatē un sankcionē prasītāja uz iesēdējuma (ieilguma) pamata jau iegūtās tiesības un dod iespēju ievest zemesgrāmatās ieguvēja valdīšanas pamatu.

Turklāt, lai iegūtu lietu par īpašumu, jāievēro Civillikuma 999.pantā minētie nosacījumi. Tikai tad, ja ievēroti visi likumā paredzētie nosacījumi, ieguvējs iegūst īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu uz ieilguma pamata.

Tādējādi atbildētāja secinājusi, ka prasība par nekustamā īpašuma tiesību atzīšanu uz ieilguma pamata vienmēr tiek vērsta pret lietas formālo īpašnieku, kurš nerealizē savas īpašnieka tiesības, ar mērķi savas (prasītāja/ieguvēja) uz ieilguma pamata iegūtās tiesības ievest zemesgrāmatā.

Savukārt tiesa, prasības apmierināšanas gadījumā, ar savu spriedumu vienīgi formāli konstatē un sankcionē prasītāja uz iesēdējuma (ieilguma) pamata jau iegūtās tiesības un dod iespēju ievest zemesgrāmatās ieguvēja valdīšanas pamatu.

Lietā nav konstatējama Latvijas valsts kādas noteiktas institūcijas personā vainojama darbība vai bezdarbība, kas būtu aizskārusi prasītāja ar likumu aizsargātās tiesības un intereses. Iepazīstoties ar lietas materiāliem VAS "Privatizācijas aģentūra" secinājusi, ka tie nesatur pierādījumus, lai tiktu apmierināta prasītāja prasība pret Latvijas valsti. Tāpat VAS "Privatizācijas aģentūra" nevar piekrist tam, ka Latvijas valsts varētu būt par „formālu" atbildētāju šajā lietā. Jebkuram lietas dalībniekam ir tiesības uz tiesas aizsardzību likumā noteiktajā kārtībā, kā arī uz tiesisko paļāvību netikt iesaistītam tiesas procesā, kurā acīmredzami nav pierādījumi par prettiesisku prasītāja ar likumu aizsargāto tiesību un interešu aizskārumu.

Turklāt atbildētāja norāda, ka katra procesuālā norma ir radīta, lai nodrošinātu kāda lietderīga mērķa sasniegšanu. Līdz ar to nav pamata piemērot Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un piedzīt tiesas izdevumus no VAS "Privatizācijas aģentūra", jo VAS "Privatizācijas aģentūra" tiesiski nav vainojama tajā apstāklī, ka prasītājam īpašuma tiesību atzīšanai jāvēršas tiesā, jo pats prasītājs nav savlaicīgi veicis likumā noteiktās darbības, lai nostiprinātu savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Līdz ar to VAS "Privatizācijas aģentūra" uzskata, ka no atbildētājas nebūtu piedzenami tiesāšanas izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, ja tiesa šīs civillietas izskatīšanas gaitā konstatē apstākļus ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, uz kuriem būtu apmierināma prasītāja prasība.

Lūdz pieaicināt lietā kā trešo personu Valsts ieņēmumu dienestu un Finanšu ministriju. Noraidīt /pers.A/ prasību pret VAS "Privatizācijas aģentūra". Tā kā nav papildus informācijas, kas būtu svarīga un sniedzama šajā lietā, lūdz saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu izskatīt civillietu bez VAS "Privatizācijas aģentūra" pārstāvja klātbūtnes (lietas 19.-20.lapa).

Prasītāja/pers. A/ pilnvarotā pārstāve /pers.B/ tiesas sēdē prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu uzturēja uz tiem pamatiem un faktiem kā norādīts prasības pieteikumā, un paskaidroja, ka prasītājs vērsies tiesā ar prasību, jo nav varējis sakārtot īpašuma tiesības ārpustiesas kārtībā. Prasītājs ir tiesisks valdītājs zemesgrāmatā neierakstītam nekustamajam īpašumam – dzīvojamai mājai un saimniecības ēkai /adrese/. Prasītājs šajā Īpašumā dzīvo visu mūžu, visu šo laiku Īpašums ir atradies nepārtrauktā prasītāja valdījumā pēc labas ticības. To, ka prasītājs īpašumu valdījis jau kopš būvniecības uzsākšanas apliecina 1966.gada 15.septembra rēķins Nr.576, izstrādātie projekti būvju celtniecībai un inventarizācijas plāns. Ilgstošo valdījumu pierāda arī 1971.gada 2.aprīlī izdotā mājas grāmata un Saldus novada pašvaldības 2015.gada 20.maija izziņa, kas apliecina faktu, ka prasītājs Īpašumā deklarējis savu dzīvesvietu jau no 1994.gada 10.novembra. Prasītājs Īpašumu ieguvis ar pieaugumu – ēku uzcelšanu uz zemes, kas ar Saldus pilsētas Zemes komisijas 1996.gada 25.septembra lēmumu piešķirta prasītājam par samaksu individuālās dzīvojamās apbūves uzturēšanai. Zemesgabals piekritīgs prasītājam ar 1999.gada 17.decembrī starp prasītāju un Latvijas Hipotēku un zemes banku noslēgto līgumu par zemes izpirkšanu par zemes gabalu /adrese/, 1201 m^2 platībā. Ar Saldus rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas 1971.gada 23.marta rīkojumu, prasītājam apstiprinātas dzīvojamās mājas /adrese/, būvniecības tiesības. 1999.gada 24.augustā prasītājam izdota Būves tehniskās inventarizācijas lieta, tāpat

1999.gada 25.oktobrī sagatavots zemes robežu plāns. Prasītājs Īpašumu valdījis kā krietns un rūpīgs saimnieks, veicis dažādus ar Īpašuma lietošanu saistītus maksājumus, tai skaitā, nekustamā īpašuma nodokli. Prasītājs lūdz tiesu atzīt, ka Īpašumu ir ieguvis tiesiskā ceļā – uzceļot īpašumu (ar pieaugumu), līdz ar to, prasītājam ir tiesības prasīt Īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā uz sava vārda. Lūdz atzīt /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvojamo māju un saimniecības ēku adresē /adrese A/.

Atbildētājas VAS "Privatizācijas aģentūra" pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, savā tiesai sniegtajā paskaidrojumā atbildētāja lūdz izskatīt prasību bez atbildētājas pilnvarotā pārstāvja piedalīšanās. Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu atzinusi par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Trešā persona Finanšu ministrija paskaidrojumos norāda, ka izvērtējusi lietas apstākļus, secinājusi, ka prasība tās intereses neskar. Lūdz izskatīt lietu bez Finanšu ministrijas pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītāja pilnvarotās pārstāves /pers.B/ paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējusi pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja VAS "Privatizācijas aģentūra" faktiski neapstrīd prasītāja tiesības uz īpašumu, taču uzskata, ka nav patiesais prasītāja tiesību aizskārējs, jo prasītājs pats nav savlaicīgi realizējis savas tiesības. Savukārt Finanšu ministrija, izvērtējusi lietas apstākļus, secinājusi, ka prasība tās intereses neskar.

Valsts zemes dienesta 2015.gada 1.jūnija izziņa Nr.9-01/457170-1/1 apstiprina, ka nekustamais īpašums – dzīvojamā māja ar kadastra apzīmējumu /numurs A/un saimniecības ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs B/adresē - /adrese/, zemesgrāmatā nav ierakstīta (lietas 8.lapa).

No projekta individuālās dzīvojamās ēkas tipa projekta K-9 piesaistei /adrese/, I un II daļas redzams, ka /pers. A/ saskaņā ar Saldus pilsētas izpildu komitejas 1966.gada 17.maija lēmumu Nr.25 ierādīts zemes gabals Saldus pilsētā /adrese/, koplatībā 1200 m^2 , projekts saskaņots, izdots inventarizācijas plāns (lietas 10.-11.lapa).

Ar Saldus rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas 1971.gada 23.marta rīkojumu Nr.49-r, prasītājam /pers. A/ apstiprinātas individuālās dzīvojamās mājas /adrese/, būvniecības tiesības (lietas 11.lapa).

Ar Saldus pilsētas Zemes komisijas 1996.gada 25.septembra lēmumu prasītājam par samaksu piešķirta zeme 1200 m^2 platībā individuālās dzīvojamās apbūves uzturēšanai. Pamatojoties uz minēto lēmumu 1999.gada 25.oktobrī sagatavots Saldus pilsētas, /adrese/, zemes kadastra Nr./numurs E/, zemes robežu plāns, kurā norādīts, ka zemes kopplatība ir 1201 m^2. 1999.gada 24.augustā prasītājam izdota Būves tehniskās inventarizācijas lieta Nr.1121, kurā norādīts, ka būves ekspluatācijas gads ir 1970.gads. Zemes gabals, uz kura atrodas Īpašums, piekrīt prasītājam saskaņā ar 1999.gada 17.decembrī starp prasītāju un Latvijas Hipotēku un zemes banku noslēgto līgumu par zemes izpirkšanu Nr.38/0791 par zemes gabalu /adrese/, kadastra apzīmējums /numurs F/, 1201 m^2 platībā. Maksāšanas paziņojumi par nekustamā īpašuma nodokli 2014.gadam un 2015.gadam, kuri izrakstīti prasītājam /pers. A/, un tiem pievienotie kases čeki apstiprina, ka prasītājs par īpašumu /adrese/, pašvaldībai maksājis īpašuma nodokli, parāda nav (lietas 11.lapa).

Ilgstošo valdījumu pierāda arī 1971.gada 2.aprīlī izdotā mājas grāmata, no kuras redzams, ka no minētā datuma prasītājs reģistrējies Īpašumā, Saldus novada pašvaldības 2015.gada 20.maija izziņa Nr.4-41/2017, apliecina, ka prasītājs Īpašumā deklarējis savu dzīvesvietu no 1994.gada 10.novembra (lietas 11., 13.lapa).

Prasītājs prasībā lūdzis atzīt viņa īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, atsaucoties uz Civillikuma 998.-1031.pantiem, ievērojot to, ka strīdus nekustamo īpašumu lieto un tas atradies prasītāja nepārtrauktā valdījumā vairāk kā desmit gadus. Saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 16.pantu īpašuma iegūšanai ar ieilgumu (Civillikuma 998.-1031.pants) ieilguma termiņš (1023.-1024.pants) sāk tecēt ar 1992.gada 1.septembri neatkarīgi no tā, kad fiziskā vai juridiskā persona, kura pretendē lietu iegūt īpašumā uz ieilguma pamata, ieguvusi to savā valdījumā.

Civillikuma 999.pants noteic, lai valdījums nodibinātu īpašumu ar ieilgumu ir vajadzīgi:

1) priekšmets, ko var iegūt ar ieilgumu (1000.-1005.p.);

2) tiesisks pamats (1006. - 1012.p.);

3) valdītāja laba ticība (1013. - 1017.p.);

4) nepārtraukts valdījums (1018. - 1022.p.);

5) noteiktā laika notecējums (1023. un 1024.p.);

6) lietas īpašnieka tiesiska iespēja izlietot savu tiesību uz lietu (1025. - 1029.p.).

Tiesa uzskata, ka lietā ir konstatējami visi seši likumā norādītie pamati, lai valdījums nodibinātu īpašuma tiesības ar ieilgumu.

Lietā esošie pierādījumi – lēmums par zemes piešķiršanu prasītājam individuālās dzīvojamās apbūves uzturēšanai, izstrādātie projekti būvju celtniecībai, inventarizācijas plāni, 1971.gada 2.aprīlī izdotā mājas grāmata, no kuras redzams, ka no minētā datuma prasītājs reģistrējies Īpašumā, Saldus novada pašvaldības 2015.gada 20.maija izziņa Nr.4-41/2017, apliecina, ka prasītājs Īpašumā deklarējis savu dzīvesvietu no 1994.gada 10.novembra, pierāda, ka prasītājs Īpašumu ieguvis uzceļot īpašumu uz prasītājam piekritīgas zemes (ar pieaugumu), Īpašumu valdījis netraucēti, ilgstoši, vairāk kā desmit gadus un labā ticībā, no valsts vai pašvaldības puses nav celti nekādi iebildumi, gluži pretēji - Saldus novada pašvaldība, administrējot nekustamā īpašuma nodokli, ir aprēķinājusi prasītājam nekustamā īpašuma nodokli par viņa valdījumā esošo Īpašumu un nosūtījusi prasītājam maksāšanas paziņojumus par nekustamā īpašuma nodokli.

Atbildētājas VAS "Privatizācijas aģentūras" iebildumi, ka tā nav atzīstama par atbildētāju lietā, jo tā nav vainojama jebkāda veida darbībā vai bezdarbībā, kas būtu aizskārusi prasītāja aizsargātās tiesības un intereses, ir atbildētāja jēdziena sašaurināts tulkojums, un šis arguments nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai, jo atbildētājs nav tikai persona, kura aizskārusi vai pārkāpusi prasītāja tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses, bet arī persona, no kuras var sagaidīt iebildumus pret celto prasību, jo valstij piekritīgā bezīpašnieka vai bezmantinieku manta var tikt nodota VAS "Privatizācijas aģentūras" valdījumā.

Tā kā cita regulējuma, kas noteiktu valsts pārstāvniecību šādu kategoriju lietās nav un atbildētāja uz to nav norādījusi, tiesai nav pamata atzīt, ka prasība celta pret neīsto atbildētāju. Turklāt, savos paskaidrojumos prasībai VAS "Privatizācijas aģentūra" arī pēc būtības norādījusi, ka prasību neatzīst un cēlusi pret to iebildumus kā atbildētāja lietā.

Taču konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka nevar uzskatīt, ka atbildētāja būtu tā persona, kura Civilprocesa likuma izpratnē atzīstama par prasītāja tiesību aizskārēju, līdz ar to ņemot vērā atbildētājas formālo statusu izskatāmajā lietā, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā tiesas izdevumi nav piedzenami no atbildētājas, taču tā kā prasītājs tika atbrīvots no valsts nodevas samaksas par prasības pieteikumu, tiesas izdevumi lietā jāuzņemas valstij.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 193.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu apmierināt pilnībā.

Atzīt /pers.A/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvojamo māju ar kadastra apzīmējumu /numurs G/un saimniecības ēku ar kadastra apzīmējumu /numurs D/, adresē /adrese A/.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Saldus rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 21.decembrī.

Tiesnese S. Lapejeva